

רני ושמחי בת ציון גו'

ביאור בדרך אפשר

1 מִחֲבֵבָה עַד שְׁקָרָא אַחֹתַי כּוֹ' לֹא זֶז מִחֲבֵבָה עַד שְׁקָרָא
 2 אֲמִי (וזה לשון המדרש במילואו: "רשב"י שאל את ר' אלעזר ברבי יוסי:
 3 אפשר ששמעת מאביך מהו בעטרה שעטרה לו אמו? אמר לו: הן, משל למלך
 4 שהייתה לו בת יחידה והיה מחבבה ביותר מדאי והיה קורא אותה בתי, לא
 5 זו מחבבה עד שקראה אחותי ועד
 6 שקראה אמי, כך הקדוש-בירוך-הוא
 7 בתחילה קרא לישראל בת שנאמר
 8 'שמעי בת וראי והטי אוזניך ושכחי עמך'
 9 ובית אביך', לא זו מחבבה עד שקראן
 10 אחותי שנאמר 'פתחי לי אחותי רעיתי'
 11 יונתי תמתי ראשי נמלא טל קוצותי
 12 רסיסי לילה, לא זו מחבבה עד שקראן
 13 אמי שנאמר הקשיבו אלי עמי ולאמי
 14 אלי האזינו כי תורה מאתי תצא
 15 ומשפטי לאור עמים ארגיע'. עמד
 16 רשב"י ונשקו על ראשו).
 17 וּמִבּוֹאֵר בְּתוֹרַת אֹר' שָׁם¹⁰, דְּגוֹ'
 18 עֲנִינִים אֱלֹהִי שֶׁבָּחָם נִקְרְאוּ בְּנֵי
 19 יִשְׂרָאֵל (בְּתִי אַחֹתַי אֲמִי)
 20 בְּעִבּוּדַת הָאֲדָם אֵת ה' הֵם קִיּוּם
 21 הַמְצֻוֹת¹¹ שֶׁעַל שְׂמוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 22 נִקְרְאוּ "בְּתִי" עֶסֶק הַתּוֹרָה שֶׁעַל
 23 שְׂמוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִקְרְאוּ "אֲחֹתַי"
 24 וְהַעֲבֹדָה דְּמִסִּירַת נַפְשׁ שֶׁעַל
 25 שְׂמָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִקְרְאוּ "אֲמִי", כְּפִי
 26 שֶׁהוּלָךְ וּמִבָּאֵר.
 27 דְּבִקְיֻם הַמְצֻוֹת הָאֲדָם
 28 הַמְקַיִם אֶת הַמְצֻוָּה הוּא
 29 בְּחִינַת מְקַבֵּל (בְּת), שֶׁהוּא
 30 מְקַבֵּל אֶת הַהִמְשָׁכָה שֶׁל הָאוֹר
 31 הָאלוּקִי שֶׁנִּמְשָׁכֶת וְיורֵד מִלְּמַעְלָה
 32 לְמַטָּה עַל-יְדֵי קִיּוּם הַמְצֻוָּה
 33 וְ"בְּת" הִיא בְּחִינַת "מְקַבֵּל", כְּנֹכַח
 34 לַעֲלִי. וְעַל-יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה בְּנֵי
 35 יִשְׂרָאֵל מִתְקַרְבִּים לְאַלּוּקוֹת וְאוֹי
 36 נַעֲשִׂים יִשְׂרָאֵל אֲחִים וְרַעִים לְהַקְבֵּ"ה (אַחֹתַי). וְעַל-יְדֵי
 37 הַעֲבֹדָה דְּמִסִּירַת נַפְשׁ נִקְרְאוּ בְּשֵׁם אֲמִי, שֶׁהֵם מִשְׁפִּיעִים
 38 וְפוֹעֲלִים תּוֹסַפֵּת כְּבִכּוֹל בְּהַקְבֵּ"ה כִּשֶׁם שֶׁהֵם מִשְׁפִּיעֵה לְבָנָה.

ביאור בדרך אפשר

39 וַיֵּשׁ לְקָשֶׁר זֶה עִם הַמְּבֹאֵר בְּכִמָּה מְקוֹמוֹת¹² בְּתוֹרַת הַחֲסִידוֹת
 40 עַל הַפְּסוּק הַנּוֹכַח [צִיאָנָה וְרֵאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמִלְךְ שְׁלֹמֹה] בְּעֵטְרָה
 41 שְׁעֵטְרָה לֹו אֲמוֹ, דְּהַעֲטָרָה שְׁעֵטְרָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל (אֲמוֹ)
 42 לְהַקְבֵּ"ה הַמֶּלֶךְ הוּא עַל-יְדֵי שְׁהַקְדִּימוֹ נַעֲשֶׂה לְנִשְׁמָע, בְּמִתָּן
 43 תּוֹרָה כִּי הַבִּיטוּל דְּהַקְדָּמַת
 44 נַעֲשֶׂה לְנִשְׁמָע הַנְּכוּנֹת לְקִיּוּם גַּם
 45 לְלֹא הַבְנָה וְהַשְׂגָּה בְּטַעַם הַצִּיּוּר, הִיא
 46 הַתְּבַטְלוֹת שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּלִפִּי הַקְדוּשׁ
 47 בְּרוּךְ הוּא, וְכִיטוּל זֶה הוּא
 48 כְּהַבִּיטוּל דְּמִסִּירַת-נַפְשׁ¹³
 49 כֹּאשֶׁר הָאָדָם מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ וּמוֹתוֹר
 50 עַל חַיּוֹ לְמַעַן עֲבוּדַת ה' שְׂכָמוֹר עַל
 51 שֵׁם עֲבוּדָה זֶה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִקְרְאוּ
 52 "אֲמוֹ" שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
 53 וַיֵּשׁ לֹוּמֵר, דְּמַהֲטַעְמִים אֶחָד
 54 הַטַּעְמִים לְכַךְ שְׁקוֹרְאִין פְּרִשְׁת
 55 בְּהַעֲלוֹתָךְ אֶת הַנְּרוֹת לְאַחֲרֵי
 56 חֲגַ הַשְּׁבוּעוֹת¹⁴ הוּא, וּבִסְמוּךְ
 57 לוֹ, כִּי נְרוֹת קָאִי מְכוּוֹן עַל
 58 נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הַנִּקְרְאוֹת "נְרוֹת"
 59 כְּמוֹ שְׁפָתוֹב¹⁵ נַר הַיְוָי נְשִׁמַּת
 60 אָדָם¹⁶, דְּפִירוּשׁ נַר הַיְוָי הוּא
 61 שְׁהַנְּשָׁמָה הִיא הַנֵּר שֶׁל ה', הֵינִי
 62 שְׂהִיא מְאִירָה (מְשַׁפְּעַת וּמוֹסִיפָה
 63 אֹר) כְּכִיכּוֹל לְהוֹי'¹⁷,
 64 וְכִדְאִיתָא בְּמִדְרָשׁ¹⁸ עַל
 65 הַפְּסוּק בְּהַעֲלוֹתָךְ אֶת הַנְּרוֹת,
 66 שִׁישְׂרָאֵל מְאִירִין לְמִי שְׂמֵאִיר
 67 לְכָל הָעוֹלָם, הִרִי שְׁבִנֵי יִשְׂרָאֵל
 68 מוֹסִיפִים אֹר, כְּכִיכּוֹל, לְקַדוֹשׁ בְּרוּךְ
 69 הוּא וְעֲנִינֵן זֶה שֶׁל מַעֲלַת נְשִׁמוֹת
 70 יִשְׂרָאֵל כְּנֵרוֹת הַמְאִירִים לְקַדוֹשׁ בְּרוּךְ
 71 הוּא שְׂפָדָה לְחַג הַשְּׁבוּעוֹת, שְׁבו
 72 זְכוֹ יִשְׂרָאֵל לְתוֹרַת "אֲמוֹ" כְּלִפִּי הַקְדוּשׁ
 73 בְּרוּךְ הוּא, וְכֹאמוֹר, בְּהַקְשֵׁר זֶה נֹאמֵר
 74 הַכְּתוּב עֲטָרָה שְׁעֵטְרָה לֹו אֲמוֹ.
 75 וְעַל-פִּי-זֶה לְפִי הָאֲמוֹר שְׁבַחַת הַשְּׁבוּעוֹת הִגִּיעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעַל גְּדוּלָה
 76 בְּיֹתֵר וְלִכְּן זְכוֹ לְהִיקְרָא "אֲמוֹ" צְרִיף לְהִבִּין עוֹד יוֹתֵר מִתְחַזְּקַת הַשְּׂאֵלָה

(11) כ"ה להדיא בתו"א שם (לו, סע"ד). (12) סד"ה ציאנה וראינה עזר"ת (סה"מ עזר"ת ע' רכה). (13) ראה גם סה"מ תרכ"ט ע' קפד ואילך, שהביטול דנעשה הו"ע למסור נפשו באחד. ולהעיר גם מלקו"ת אמור לה, סע"א ואילך, דשתי העטרות שנתן בראשן של ישראל הוא ע"י המצוות. והתורה (בתי ואחותי), והעטרה שנטל לעצמו, היא העטרה שעטרה לו אמו, ע"י מס"ג באחד. (14) אלא שבכמה שנים קוראין גם פ' נשא לאחרי חג השבועות. וע"ד שפרשת במדבר קוראין לעולם בשבת שלפני חג השבועות ולפעמים גם פ' נשא. (15) משלי כ, כז. (16) לקו"ת פרשתנו (בהעלותך) רד"ה בהעלותך את הנרות (כט, ג). רד"ה ראיתי והנה מנורת זהב גו' (לג, ב). רד"ה זה תרכ"ז (סה"מ תרכ"ז ע' רצז). ובכ"מ. (17) סה"מ תרכ"ז שם. וראה ע"ז תו"א שם (לו, א). (18) במדב"ר פרשתנו פט"ו, ה. תנחומא פרשתנו ד. וכ"ה גם בשמו"ר פל"ו, ב. — הובא